

[Indenrigsministeren]

Danmark har tiltrådt såvel FN-konventionen af 28. juli 1951 om flytninges retsstilling som protokol af 31. januar 1967 vedrørende flytninges retsstilling og har derved folkeretligt forpligtet sig til at følge konventionens bestemmelser.

Konventionens artikel 33, stk. 1, indeholder en bestemmelse om, at en flygtning ikke må udvises eller afvises ved grænserne til sådanne områder, hvor hans liv eller frihed ville være truet på grund af hans race, religion, nationalitet, hans tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller hans politiske anskuelser.

I overensstemmelse hermed indeholder udlændingelovens § 48, stk. 2, en bestemmelse om, at Direktoratet for Udlændinge i visse tilfælde kan afvise en asylansøger, der indrejser til Danmark, og udsende den pågældende. En asylansøger må i henhold til ordlyden af § 48, stk. 2, dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Det er en grundlæggende betingelse for at foretage afvisning, at den pågældende asylansøger ikke er i besiddelse af fornødent pas og/eller visum.

Direktoratet for Udlændinge vil således kunne afvise en russisk eller baltisk asylansøger, såfremt den pågældende er indrejst fra et såkaldt sikkert tredjeland og ikke er i besiddelse af fornødent pas eller visum. Det bemærkes i den forbindelse, at der p.t. er visumpligt for statsborgere fra Rusland og Letland, men at Danmark inden for de seneste år har indgået viseringsfrihedsaftaler med Estland og Litauen, og at de fleste af de asylansøgere, der indrejser fra de baltiske lande, kommer fra Estland.

Såfremt betingelserne for afvisning ikke er til stede, må der foretages en realitetsbehandling af den enkeltes asylansøgning. Direktoratet for Udlændinge vil i denne forbindelse vurdere, om sagen kan gennemføres i en åbenbart grundløs-procedure.

Det kan i øvrigt oplyses, at regeringen i den folketingsssamling vil fremlægge et forslag til ændring af udlændingeloven med henblik på en effektivisering af asylsagsbehandlingen, som også vil have betydning for åbenbart grundløs-proceduren.

Spm. nr. S 463

Til *skatteministeren* (12/1 94) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor meget forventer ministeren at vandværkerne må sætte de faste priser op med over for forbrugeren, når de grønne afgifter får effekt?«

Begrundelse

Når der bruges mindre vand, bliver der færre penge til vandværket, og vedligeholdelse og løn m.v. skal betales uanset vandforbruget. Konsekvensen bliver, at vandværkerne må sætte afgifterne op, og de vil derved yderligere belaste forbrugerne.

Svar (20/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

Vandpriserne for de almene vandværker fastsættes af kommunalbestyrelsen ved godkendelse af vandværkernes takstblade. For de private vandværkers vedkommende sker det efter indstilling fra vandværkets ejer.

Takstbladene angiver bl.a. prisen for at blive tilsluttet vandværket (anlægsbidraget) og den løbende pris for at få leveret vand (driftsbidraget).

Det er et hovedprincip ved godkendelse af takstbladene, at vandværkerne driftsøkonomisk skal hvile i sig selv. Dette betyder, at værkernes indtægter i det mindste set over en årække ikke må overstige udgifterne til driftsrenter, afskrivninger, vedligeholdelse og eventuel udbygning. Der ydes dog i meget få tilfælde tilskud fra kommunen.

Driftsbidraget er den løbende pris pr. m³ vand. Bidraget er forskelligt fra værk til værk og omfatter renteudgifter, afskrivninger, lønninger, vedligeholdelsesudgifter, forsikringer, analyseudgifter og udgifter til elektricitet.

Langt størstedelen af udgifterne er på kort sigt uafhængige af, hvor meget vand der leveres. Alene udgifterne til elektricitet og slid på pumper m.v. er på kort sigt variable. På længere sigt, hvor der er muligheder for at tilpasse kapaciteten til det aktuelle forbrug, vil en større del af omkostningerne være variable, men også på lang sigt vil en stor del af omkostningerne være faste (administration og store dele af omkostninger til ledningsnet) og alene vari-